

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 1053. An à quo & per qualem injectionem manuum violentarum in personam Ecclesiasticam violetur immunitas ecclesiastica personalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

compellendi non sunt clerici per Judicium secularem, sed per Ecclesiasticum, nempe Episcopum. sic quoque non tenentur Clerici ad manibus pugnandum in bello etiam ob imminentem necessitatem, quia clericatus reddit illos inhabiles ad pugnandum. Abb. in c. 2. b. t. n. 5. juxta c. ex multa de voto. Et c. reprehensibile, ubi etiam redditum ratione; quia militum Christi est Christo servire, militum vero seculi seculo.

4. Quartus immunes sunt a prebendo hospitium militibus, ut habetur in l. 2. c. de Episc. Et Cler. neque in eisdem propriis una cum Clericis, quia sic gravarentur directe eorum personae, neque in eisdem eorum patrimonialibus locatis laico, quia sic gravarentur eorum bona, ut juxta S. cong. Concil. super jurisdictio apud Barb. jur. Eccl. l. 1. c. 39. §. 5. n. 70. Delb. c. 3. du. 2. f. 2. n. 1. Et 2. Pith. b. t. n. 85. Sed neque possunt cogi ad hospitandum secum in una domo patres, fratres & nepotes, quia & sic gravarentur eorum personae, ut Ricc. p. 3. resol. 28. n. 1. Et 2. Carol. de grasi. de effect. Cler. eff. 3. n. 122. Dian. p. 3. tr. 1. resol. 32. Delb. l. n. 3. Et 4. Contra de Marinis resol. quotid. c. 167. n. 4. quatenus is distinguit, ita ut procedat de ecclesiasticis constitutis in ordinibus sacris non vero constitutis tantum in minoribus, cum tamen iura & DD. indistincte loquantur item contra Molfes. in summ. l. 1. tr. 22. c. 22. n. 166. & squillante de privileg. c. 9. n. 4. idem sic limitantibus, ut non teneantur illos hospitari in domo propria una secum; teneantur tamen ad hospitandum eos in alia domo contributam ad hoc pecuniam, non tamen eximuntur ab hospitio caritativo; cum hoc non sit onus, sed opus pium, ad quod si ratione status perfectioris (cum commodè vel saltem sine magno incommodo possint) magis tenentur. Delb. l. c. n. 13. cum gl. in c. 1. b. t. v. hospitium.

5. Quinto ut compelli nequeant ad suscipiendum & exercendam tutelam & curam minorum, quamvis Clerici, etiam in facili constituti, si velint, possint suscipere tutelam proximorum consanguineorum, non tamen dativam seu testamentariam. Episcopi vero & monachi nullam tutelam suscipere possunt, juxta l. generaliter. juncta auth. seq. c. de Episc. Et Cleric. nisi tamen sit tutela miterabilium personarum, hanc enim omnes clerici, etiam monachi suscipere possunt; cum sit opus pium. ita Sylv. v. immunitas. 1. q. 4. n. 16. Et 17. Pith. n. 83. juxta c. ult. Dif. 86. & gl. ibid. v. tutela.

Quæst. 1052. qualiter personæ Ecclesiasticae immunes sint a traditione causarum ad forum seculare tam in criminalibus quam civilibus spectantium.

R Esp. ad hoc fusè responsum esse lib. 2. ad tit. de foro competente. ubi etiam in specie de cognitione clericorum.

Quæst. 1053. an, à quo & per qualēm injectionem manuum violentarum in personam Ecclesiasticanam violetur immunitas Ecclesiastica personalis.

1. R Esp. ad primum vel potius suppono tanquam indubitatum violari vel maximè dictam immunitatem per ejusmodi injectionem factam clericu vel monacho.

2. Resp. ad secundum violari à quoconque fiat haec injectione dum can. quis svadente. 17. q. 4. utpote latissimè interpretandus, quia primò & per se est in favorem statū Ecclesiastici, per particulas:

siquis comprehendit omnes eujusunque sint sexus, ætatis, statū, ordinis, conditionis, dignitatis. Atque ita inter ceteros mulieres & pueros etiam imputabiles, modò sufficiens judicium rationis habent ad peccandum mortaliter. juxta c. mulieres. Et c. pueris. de sent. excom. Item Prelatos Ecclesiasticos quin & ipsos Episcopos, utpote quos etiam, ut Navar. in man. c. 27. n. 161. Sylv. v. Episcopus §. fin. etiam non exprestos comprehendit excommunicatio generaliter late cit. can. comprehendi quoque inter violatores dictæ immunitatis personalis videtur, qui mandato, consilio, auxilio concurrunt ad injectionem violentam manuum seu percussione, sicut dum auxilio, consilio suo auxerunt intensive voluntatem & conatum ad percutiendum, quia sunt verè causa percussione. An vero cooperantes consulendo, mandando, incurvant excommunicationem cit. canonis vide apud Delb. cit. c. 2. du. 4. de hoc fusè agentem f. 11. & pluribus sequentibus.

3. Resp. ad tertium: per violentam injectionem manuum, quā vel maximè committitur violation immunitatis Ecclesiasticae personalis, & incurrit excommunicatio canonis si quis svadente, intelligitur quævis injuria & contumeliosa actio exterior seu corporalis, et si in rigore non violenta (sive manu sive pugnis, brachii, pedibus) immediatè circa personam Clerici vel mediata nimis circa res ei adhærentes exercita. quales actiones sunt non tantum Clerici occiso, mutilatio, vulneratio, percussio sive manu aur calce, sive ense, ligno &c. facta, verum etiam violenta ejus detentio in publica vel privata custodia, aliove loco ap. positis solum custodibus, ne elabatur, conspersio illius aqua, saliva, folidibus. Item erexitio ex manibus illius rei cuiuspiam, aut pilei ex capite, detracitio vestis à corpore; dum in his omnibus adhæretur violentia. fecit est canon adhæbita v. g. clam aut per fraudem abscindendo manus ipsum Clerico, auferendo ei dormienti vestes, nisi tamen id fiat directe ea intentione includendi in eo loco, ut egredi nequeat, pro ut in hoc casu non incurri excommunicationem canonis si quis svadente (ad eoque, ut ex hoc ipso sequi videtur, nec violationem immunitatis Ecclesiasticae personalis, utpote ob quam inducitam ex motivo religionis, violata statuit dicta excommunicatio) docent Cajet. v. excommunicatio. c. 10. notab. 2. Molin. tr. 3. de just. d. 51. Suar. de cens. d. 22. f. 1. n. 31. & alii, quos citat & sequitur Delb. c. 2. du. 4. f. 6. num. 7. attestans de communis. Item tales actiones sunt injectione manuum in equum cui insidet Clericus, occidendo, vulnerando, percutiendo, aut per retentionem fræni sistendo equum. ed quod licet tales & similes violentia clericu illatae graves non sunt respectivè ad ejus personam, graves tamen sunt & mortaliter peccaminosa comparativè ad honorem illius ita Delb. l. c. n. 12. remittens ad Sylv. v. excommunicatio. 6. n. 5. Nav. c. 27. n. 77. Avil. de cens. p. 2. c. 5. d. 3. n. 12. Extendenda quoque haec de violatione illa immunitatis per violentam injectionem manuum ad ipsum Clericum percussum, dum consentit in sui percussione (et si forte ob inde excommunicationem, sicut ipso facto, non incurrat, ut Nav.) modò eaignominio sit ordini Clericali siquidem haec immunitas personalis à percussione Clerici statuta, uti & cit. can. conditus non tam in favorem Clerici quam Ordinis Clericalis unde licet percussio illa violentia non sit, si tamen ignominiosa sit statui Clericali, violatur adhuc

adhuc dicta immunitas. Quare idem dicendum de clero ex ira vel passione, per malitiam tamen & injurias occidente, vulnerante, percutiente se ipsum, ut id de excommunicatione ab eo propterea incurrenda astruit Delb. cit. c. 2. du. 4. f. 8. à n. 1. Item extendenda sunt ad percussione Clerici illam bene meriti, dum ea sit injusto modo. v. g. dum meritus mortem vel correctionem puniretur à judice non suo, vel etiam à Judice quidem suo, sed modo indebito v. g. si clericus punetur vel corrigetur per laicum, monachus à Prælato suo per non monachum sed per purum laicum. ita quod ad excommunicationem incurrendam Delb. l. c. 9.

4. Resp. quartò: nomine clerici in ordine ad violandam immunitatem dictam per injectionem illam incurrandamque excommunicationem hic intelliguntur omnes primā consurā initiati ab Episcopo, etiamsi conjugati, modò cum una eademque virgine & habitum & tonsuram clericalem deferentes ut Henrīq. l. 13. de excom. c. 49. n. 1. lit. K. Navar. l. c. n. 80. Delb. l. c. du. 4. f. 3. n. 4. Arg. c. unic. de cler. conjug. in 6. Item etiam sint excommunicati, suspensi irregulariter, depositi verbaliter, quia tales adhuc gaudent privilegio canonis & fori Angel. v. degradatione n. 1. Sylv. v. ed. n. 8. Navar. l. c. n. 78. Delb. l. c. n. 9. Item Clerici mortui, quia si quis clericum mortuum percusserit, incurrit excommunicationem canonis, ut docent Felini. in c. à nobis de sent. excom. n. 4. Tolent. l. 1. c. 3. n. 6. Delb. l. c. n. 9. Item Clerici milites religiosi v. g. commendatarii Nav. l. c. consil. conf. 13. de regular. Delb. n. 10.

Econtra non intelliguntur clerici omni privilegio clericali nudati, quales sunt clerici bigami, qui sūt episcopis primā consurā aut etiam minoribus tantum ordinibus cum duabus vel cum una vidua vel ab alio corrupta contraxerunt & consummavissent matrimonium, non tamen ii, qui in factis ordinibus constituti contraxerunt invalidē, aut contractū consummaverunt; quia hi juxta c. nuper. & c. à nobis de bigamis. verè bigami non sunt. Delb. l. c. à n. 11. Secundò Clerici conjugati, dum neque habitum neque tonsuram deferebentes nulli Ecclesia deserviunt ut Delb. num. 15. juxta c. unicum, de cleric. conjug. & Trid. sess. 23. c. 6. de reform. quod tamen aliqui limitant ad percutientem clericum quem ticebat clericum. Delb. n. 19. Tertiò qui se transferunt ad actum omnino contrarium clericatu v. g. ad militiam, ad mercaturam, saltem si tertio moniti non desistant, c. fin. de vita & honest. cler. Delb. à n. 17. quod etiam spectant clerici conjugati vel habitum deferebentes exercentes publicè officium lenonis aut capponarii, si tertio moniti ab Episcopo non desistant, vel postquam desisterunt idem officium reassumunt, secus si conjugati non sunt & habitum non dimisierunt, tunc enim adhuc gaudent privilegio canonis & fori, & juxta Clem. I. de vita & honest. cler. ita Delb. l. c. n. 48. & 49. Item per annum exercentes artem ignominiam ludionis, mimi, parasiti, nam & hi perdunt omnia privilegia clericalia, etiam intra annum, si tertio moniti ab Episcopo non desistant, quod tamen aliqui restringunt ad clericos in minoribus constitutis, qui clericatu renunciare possunt. Vide Delb. n. 50. & 51. Ac denique etiam clerici in sacris constituti qui diuillo habitu

seditionibus latrociniis & inquis bellis se miscent, utpore qui etiam ante monitionem Episcopi amittant privilegium canonis Delb. n. 39. juxta c. cum non ab homine & c. perpendimus. de sent. excom. Quartò Clerici facti haeretici, Apostatae, schismatici, Delb. n. 20. remittens ad Cajet. v. Excommunication. c. 10. vers. notab. septimo, uia & degradati realiter, vel depositi verbaliter, si sint incorrigibiles, ut Avila de censib. p. 2. c. 5. d. 3. du. 13. atque ita recensitos percutientes non violare immunitatem clericalem personalem bene infertur, ex eo, quod percussi non gaudent privilegio canonicis.

5. Resp. denique: nomine monachorum ob quorum percussionem penas canonis incurvant & violant immunitatem personalem eorum percussores, veniunt omnes religiosi professi alicujus religionis approbatæ, veniunt item conversi & conversæ etiæ professionem stricte talen in aliquibus religionibus non emittrant Delb. l. c. du. 4. sect. 4. n. 4. juxta c. ex tenore c. de monialibus c. o. dubium de sent. excom. juncta gl. ibidem v. converso adeoque multò magis scholastici, coadjutores temporales & spirituales societatis utpote per vota emissi post novitiatum effecti veri & in rigore religiosi. Item veniunt Novitii, dum & hi in favorabilibus nomine religiosorum comprehenduntur, eorum gratias & privilegia participant, ita ut etiam ob delicta enorma à Judice seculari judicari & puniri non debeant Nav. l. 1. cons. 5. de for. compet. Item tertiarii Ordinis S. Francisci & dominici. ut Nav. in man. c. 27. n. 9. contra Cajet. v. excomm. c. 10. not. 7. Quod tamen rectius distinguit, Delb. l. c. n. 9. ut certò procedat, si editis tribus votis substantiâlibus verè religiosi sint, viventes sub regulâ & jurisdictione Ordinis mendicantium, secus verè si religiosi proprie non sint, sed solum ad dicti religioni, cui vel bona sua obtulerunt, vel etiam cuius habicū & regulam suscepserunt. procedat quoque de iis si collegialiter vivant, ut cum gl. in cit. c. non dubium. Mol. tr. 3. d. 50. n. 4. Avil. l. c. d. 2. du. 11. Suar. d. 22. f. 1. num. 20. & aliis apud Delb. l. c. secus tamen, si in privatis domibus habitant, ut Rodriq. Tom. 2. 99. regul. q. 5. a. 5. ex Leone X. Item veniunt fratres laici etiè verè religiosi non sint, qui mutato tamen habitu seculari, & assumpto regulari, quamvis distincto à ceterorum religiosorum habitu, alicui religioni vel Ecclesiæ se dicarunt, emisso voto simplici, saltem continentia, & interdum etiam obedientia & paupertatis Nav. l. 3. cons. 7. 12. & 8. 1. de regul. Delb. l. c. n. 12. n. 14. secus esse dicens de oblatis, qui nulla facta habitus mutatione absque emissione alicuius voti in dominibus suis manent; etiè hora sua religioni dicarunt. Item veniunt Eremitæ non tantum qui verè religiosi sunt, sed etiè qui edito voto, vel alia obligatione suscepta apud Prælatum Ecclesiasticum ordinis vel Ecclesiæ alicui speciatim addicti sunt. secus est de iis qui solicari viventes nullam talen obligationem habent, cum si pro secularibus habeantur nullisque Ecclesiasticorum privilegiis gaudent. ita cum Mol. l. c. d. 58. num. 4. Rodriq. Tom. 22. qq. regul. q. 63. a. 4. Coninck. Sylv. Nav. & aliis, Delb. à n. 15.